

סיכומי המשניות / מסכת סוכה / פרק ג' משנה ח' – עד הסוף

משנה ח':

- רבי יהודה אומר אין אוגדין אלא במינו, ולר"מ אפי' במשיחה,
- ומחלקותם תלוי באם לולב צריך אגד או לא, כי באם צריך אגד נמצא שמוסיף על ד' המינים.

משנה ט':

היכן מנענעים

1. הודו לה' תחילת הפרק ובסופו
  2. אנא ה' הושיעא נא
  3. לב"ש: אף באנא ה' הצליחה נא, וב"ה: רק באנא ה' הושיעא נא
- אם היה בדרך ולא נטל לולב לכשיכנס לביתו, אם אין זמן עד שתחשך צריך אפי' להפסיק באמצע הסעודה,
  - ואם יש זמן יגמור סעודתו ויטול לולב
  - לולב זמנו רק ביום ככתוב ולקחתם לכם ביום.

משנה י':

- אם עבד או אשה או קטן מקרין אותו עונה אחריהן מה שאומרין, ולא יכולים להוציאו ידי חובה כי דרבנן לא מוציא דאורייתא
- אבל אם גדול מקרא אתו עונה אחריו הללוי-ה

משנה י"א:

- א. לכפול מאודך ולמטה תלוי במנהג ולמה כפלו כי עד שם המזמור כופל עצמו
- ב. לברך אחריו תלוי במנהג (אבל לפניו חייבין לברך)

- ג. הקונה לולב מחבירו בשביעית נותן לו אתרוג במתנה מפני שכתוב 'לאכלה' ודרשינן ולא לסחורה, אבל לולב מותר כי אינו פרי, ואם הוא עם הארץ ולא רוצה ליתן בחינם יתן לו דמי האתרוג בלולב

משנה י"ב:

- כתוב בתורה ולקחתם לכם ביום הראשון, ואח"כ כתוב ושמחתם לפני ד' אלוקיכם שבעת ימים, והאיך יתיישבו הדברים, אלא, לכם ביום הראשון היינו, במדינה נוטלין לולב יום אחד, ולפני ד' אלוקיכם היינו בבית המקדש שבעת ימים משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לולב ניטל במדינה ג"כ שבעת ימים זכר למקדש
- כתוב בתורה ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה, עד הביאכם את קרבן אלוקיכם והאיך יסתדרו הדברים [כי עד עצם משמע מיד שבא ט"ז ניסן מותרת 'החדש' ועד הביאכם משמע עד הבאת הקרבן] אלא בזמן שבית המקדש קיים עד הביאכם את קרבן אלוקיכם, וכשאינן בית המקדש עד עצם היום הזה, משחרב בית המקדש התקין ר' יוחנן בן זכאי שיהא יום הנפת העומר כולו אסור, מפני שמהרה יבנה בית המקדש ויחשבו שמותר גם כעת לאכול כבר בבוקר ט"ז ניסן ולא יודעים שעכשיו צריך לחכות עד הקרבת הקרבן.